

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Ἑλλάδι Δρ. 8
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθῆναις

Συνδρομαὶ γίνονται δεκταὶ ἀπὸ σήμερον. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ἀποστείλωσι διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὸν συντάκτην κ. Γ. Κ. Γάγαρη.

Μὴν κυβερνητικῶν μεταβολῶν δύναται νὰ ὀνομασθῇ ὁ διαρρέυσας Νοέμβριος, διότι διαρκούντος αὐτοῦ, ὡς καὶ κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ τρέχοντος Δεκεμβρίου, συνέπεσαν ἀρκεταὶ μεταβολαὶ κυβερνησεῶν ἐν διαφόροις κοινοβουλευτικαῖς κράτεσι τῆς Εὐρώπης. Ἐκτὸς τῆς παρ' ἡμῖν ὑπουργικῆς μεταβολῆς, ἐγένοντο τοιαῦται καὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ. Καὶ ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὴν ἐν Ἰταλίᾳ ἐπελθοῦσαν ἀλλαγὴν Ὑπουργείου, δὲν παρίσταται ἀνάγκη πολλῶν σχολίων, διότι ἡ νέα Κυβέρνησις ἐσχηματίσθη ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Φόρτις, ὅστις προήδευε καὶ τῆς παλαιτῆς Κυβερνήσεως, τὰ πλεῖστα δὲ τῶν μελῶν τῆς νέας Κυβερνήσεως μετεῖχον καὶ τῆς προκατόχου. Ἀλλὰ καὶ λοιπὸν πολιτικῆς δὲν σημαίνει ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ὑπουργικὴ μεταβολή.

Εν Ἀγγλίᾳ ὅμως δὲν ἔχουσιν οὕτω τὰ πράγματα. Ἐκεῖ παρητήθη τὸ συντηρητικὸν ὑπουργεῖον Μπάλφουρ, καὶ ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τὸ Φιλελευθέρων κόμμα, ὅπερ διετέλει ἐκτὸς τῶν πραγμάτων ἀπὸ δέκα ὀλοκλήρων ἐτῶν. Ἡ χώρα προφανῶς εἶχε κορεσθῇ πλέον ἐκ τῆς διοικήσεως τῶν Τόρων, καὶ ἐπόθει μεταβολήν. Καὶ πρὸς τοῦτο, εἶχον ἐμφιλοχωρήσει πρὸ καιροῦ διαφωνίαι μεταξὺ τῶν ἐπιφανεστέρων μελῶν τοῦ Τορικοῦ κόμματος, ἐπενεγκοῦσαι καὶ ἐσωτερικὴν ἐξασθένειν αὐτοῦ, ἐκτὸς τῆς παρὰ τοῖς ἐκλογεῦσιν ἀπωλείας πολιτικοῦ ἐδάφους, ἥτις καθίστατο καταφανὴς ἐν πάσῃ ἀναπληρωτικῇ βουλευτικῇ ἐκλογῇ. Ἰδίᾳ δὲ διαφωνίᾳ ὑπῆρχον μεταξὺ τοῦ Μπάλφουρ καὶ τοῦ Τσάμπερλαιν, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ προστατευτικοῦ δασμολογίου, οὗ τὴν σημασίαν εἶχεν ἐγείρει ὁ δεύτερος πρὸ τινων ἐτῶν. Εἶχε λοιπὸν δημιουργηθῇ κοινοβουλευτικὴ κατάστασις τοιαύτη, ὥστε ἐπεβάλλετο νὰ ἐρωτηθῇ ἡ χώρα ὑπὸ τινων θέλει νὰ κυβερνηθῇ.

Προσῆκει ὅμως νὰ ἐξετασθῇ, καὶ ποία εἶνε ἡ θέσις τοῦ φιλελευθέρου κόμματος, ὅπερ ἤδη ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ἀρχὴν, καὶ ποῖαι αἱ περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδες τοῦ. Διότι τὸ κόμμα τῶν Οὐγγων δὲν εὐρίσκειται πλέον—πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ—ἐν τῇ πάλαι ποτὲ ἀκμῇ του, ὅτε ἐπὶ Πάλμερστον καὶ ἐπὶ Γλάδστον ἐκυβέρνηεν τὴν Βρετανίαν μετὰ αἰγλῆς ἀπαρμιλλοῦ ἐπὶ δεκαετηρίδας. Ἦδη, πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ Γλάδστον, ἐπῆλθεν ἐν τῷ φιλελευθέρῳ κόμματι τὸ πρῶτον μέγα ρήγμα, ἐξ αἰτίας τοῦ περὶ Ἰρλανδικῆς αὐτονομίας σχεδίου τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, ὅπερ ἐγένετο ἀφορμὴ ν' ἀποσχισθῶσιν ἐξ αὐτοῦ οἱ κληθέντες ἐνωτικοὶ καὶ νὰ συμπράξωσι μετὰ τῶν Τόρων. Μετὰ τὸ μέγα τοῦτο σχίσμα, τὸ κόμμα τῶν Οὐγγων δὲν ἠδυνήθη πλέον ν' ἀναλάβῃ τὴν προέτασιν τοῦ δυνάμει. Ἀλλὰ, εἰς ἐπιμέτρον τοῦ κακοῦ, καὶ ἄλλαι διακρίσεις, ἐπελθοῦσαι κατόπιν, συνετέλεσαν εἰς τὸ νὰ τὸ ἐξασθενίσωσιν ἐτι μᾶλλον. Καὶ δὴ, διάστασις ἐπῆλθε καὶ ὑφίσταται μετὰ τοῦ πρῶην ἀρχηγοῦ τοῦ κόμματος λόρδου Ρόζμπερυ καὶ τοῦ νῦν Πρωθυπουργοῦ Μπάννερμαν. Ἐπίσης δὲ, καὶ

ὀλοκλήρως ὁ ἐργατικὸς κόσμος, ὅστις εἰς χρόνους παλαιούς ἀπετέλει τὸ ἰσχυρότερον ἐκλογικὸν ἔρεισμα τῶν φιλελευθέρων, ἀποσχίζεται ἤδη καὶ ἀποτελεῖ ἴδιον ἐργατικὸν κόμμα, ὅπερ εἰς τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς θὰ ἔχῃ ἴδιους ὑποψηφίους, μὲ ἴδιον πρόγραμμα καὶ ἀνεξάρτητον διεύθυνσιν. Καὶ εἶνε τὸ τελευταῖον τοῦτο περιστατικὸν τοσοῦτον σπουδαῖον, ὥστε ἠνάγκασε τὴν Κυβέρνησιν Μπάννερμαν νὰ ἀναγράψῃ εἰς τὸ πρόγραμμα τῆς τινὰ τῶν αἰτημάτων τῶν ἐργατῶν, ἅτινα σφοδρῶς θὰ ἐγείρῃσιν ἀντίδρασιν παρ' αὐτοῖς τοῖς φιλελευθέροις ὅσοι ἀντιπροσωπεύουσιν εὐπόρους τάξεις.

Δὲν εἶνε λοιπὸν ἡ θέσις τοῦ φιλελευθέρου κόμματος τοσοῦτον ἐπίζηλος. Καὶ ὑπάρχουσιν εὐλογοὶ φόβοι, ὅτι ἡ πλειοψηφία τὴν ὁποίαν θὰ κερδίσῃ ἐν ταῖς ἐπικειμέναις ἐκλογαῖς, οὔτε πολὺ μεγάλη θὰ εἶνε οὔτε ἀρκετὴν συνοχὴν θὰ ἔχῃ, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν Μπάννερμαν μακρὸν κυβερνητικὸν βίον.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς φιλελευθέρης Κυβερνήσεως, ἥς τὸ κυριώτερον σημεῖον εἶνε ἡ πρότασις περὶ γενικοῦ μετριασμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν ὅλων τῶν Κρατῶν, δὲν φαίνεται νὰ εἶνε προωρισμένη νὰ ἄρῃ ἐπιτυχίας. Ὁ ἀγγλικὸς λαὸς θέλει νὰ ἐξακολουθῇ διατηρῶν τὴν πατροπαράδοτον κατὰ θάλασσαν ὑπεροχὴν τῆς Ἀγγλίας, ἥτις εἶνε τὸ μόνον ἐχέγγυον τῆς ἀσφαλείας τῆς χώρας καὶ τοῦ κοινοπολιτικοῦ ἀποικιακοῦ τοῦ Κράτους ἐν τοῦτοις, καὶ δὲν θέλει νὰ ὑφίσταται τὰς ὑπερόρκους χρηματικὰς θυσίας, ἃς ἡ διατήρησις τῆς τοιαύτης ὑπεροχῆς ἀπαιτεῖ. Σήμερον ἡ θαλασσοκρατορία δὲν δύναται νὰ συγκρατηθῇ ὑπὸ τῆς Βρετανίας μὲθ' ὅσης εὐκολίας κατὰ τὸ διάστημα καὶ τοῦ δεκάτου ἐνάτου αἰῶνος. Σήμερον ὑπάρχει δύο μεγάλαι δυνάμεις, ἡ Γερμανία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, αἵτινες ἐπιδιώκουσι πυρετωδῶς τὴν ἐνίσχυσιν τῶν στόλων τῶν, καὶ ἐκάστη τῶν ὁποίων εἶνε εἰς θέσιν νὰ δαπανᾷ διὰ θαλασσίας παρὰ σκευὰς ὅσα σχεδὸν καὶ αὐτὴ ἡ Ἀγγλία. Καὶ ἐὰν ἡ ἀμιλλὰ αὕτη ἐξακολουθήσῃ ἐπὶ τινὰ ἀκόμη ἔτη, ἡ θαλασσία ὑπεροχὴ τῆς Ἀγγλίας δὲν θὰ ὑφίσταται πλέον. Ὁ φόβος οὗτος κινεῖ τὴν νέαν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν εἰς τὴν ὑποβολὴν προτάσεως περὶ γενικοῦ περιορισμοῦ τῶν ναυτικῶν ἐξοπλισμῶν, ὅστις, φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὡς βάσιν θέλει ἔχει τὴν ἀναγνώρισιν τῶν σημερινῶν ἀναλογιῶν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῶν διαφόρων ἐθνῶν. Οὕτω δὲ, ἡ Ἀγγλία, χωρὶς νὰ υποβάλλεται εἰς κατασυντριπτικὰς δαπάνας θὰ διατηρῇ τὴν σημερινὴν τῆς ναυτικὴν ὑπεροχὴν. Ὁραῖον, πράγματι, τὸ σχέδιον. Ἀλλὰ θὰ τὸ δεχθῶσιν ἄρα γὰρ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι καὶ ἡ Γερμανία; Ἀς μᾶς ἐπιτραπῇ ν' ἀμφιβάλλωμεν, διότι τὸ συμφέρον τῶν δύο τούτων κολοσσῶν ἀπαιτεῖ ἀκριβῶς τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἀγγλικῆς ὑπεροχῆς, ἥτις εἶνε κώλυμα διὰ τοὺς ἀποικιακοὺς τῶν σκοπούς. Ἴσως μάλιστα, ἡ Κυβέρνησις Μπάννερμαν δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ἡ τοιαύτη πρότασις τῆς εἶνε προωρισμένη νὰ ναυαγίσῃ, ἀλλὰ τὴν ἀνέγραψεν εἰς τὸ ἐκλογικὸν τῆς πρόγραμμα μόνον ὅπως ἐπιτύχῃ ψήφους, κολλικεύουσα τοὺς πόθους τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Καὶ τοῦτο εἶνε ἐν στρατήγημα ἐπιτερούμενον, ἀφοῦ ὑπάρχουσιν ἐν Ἀγγλίᾳ οἱ πιστεύοντες διὰ τοιούτων συνθηκῶν, ἔστω καὶ γινόμενων ἀποδεκτῶν, εἶνε δυνατὸν ν' ἀνακοπῇ ἡ ἀμείλιτος δυνάμις τῶν πραγμάτων!

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ὁ ξηρὸς καὶ ψυχρὸς καιρὸς ἐξακολουθεῖ ἀπὸ μηνὸς καὶ πλέον οὐδαμοῦ νέφος προμηνύον βροχὴν καὶ τὸ ἔδαφος κατὰξερὸν ἡ γραφικὴ μᾶς λίμνη ἀρχίζει νὰ παγώνῃ εἰς τὴν παραλίαν καὶ πρὸς ἀπελπισίαν τῶν κυνηγῶν νησιωτῶν τὸ κυνήγιον εἶνε αὐστηρῶς ἀπηγορευμένον. Μόνον προνομιούχοι τινες ἐφέντηδες καὶ ἐλάχιστοι ἐκ τῶν ἡμετέρων, οἱ ἔχοντες τὰ μέσα, κυνηγοῦν ἐλευθέρως καὶ εἰς τὴν λίμνην καὶ εἰς τὴν ξηράν. Τὸ δὲ παράξενον καὶ παράνομον εἶνε, ὅτι ἐδόθησαν ἄδεια κυνηγίου εἰς πάντα ζητήσαντα ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου, ἀλλὰ πυρίτιδα ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐννοεῖ νὰ δώσῃ ἡ Σ. Κυβέρνησις. Ἀπὸ τινων ἐτῶν ἀπαντες οἱ κυνηγοί, ἐν τε τῇ πόλει καὶ τῇ ἐπαρχίᾳ, ἐπρομηθεύοντο πυρίτιδα, ὅπουθεν εὐρίσκον καὶ οὐδεὶς ἐδίδοε προσοχὴν περὶ τῆς προελεύσεώς τῆς διὰ ποῖον ἄλλως τε λόγον; Παράκαλοῦμεν τὸν ἐξοχ. Ὁσμάν-πασᾶν νὰ διατάξῃ ὅπως διανεμηθῇ κυνηγετικὴ πυρίτις εἰς τοὺς δυστυχεῖς τοῦλάχιστον νησιώτας καὶ χωρικοὺς, οἱ ὅποιοι ἡμποροῦν νὰ ἐξηκονομήσουν ὀλίγα χρήματα ἐκ τοῦ κυνηγετικοῦ τῶν ἐπαγγέλματος μὲν 40 ἡμέραι ὑπολείπονται καὶ τὸ κυνήγιον παύει.

+ Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην, 1ην τρέχοντος ἀφίκοντο ἐνταῦθα διὰ Προβέζης ἐπὶ ἰδιαίτερον ἀποστολῇ ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τοῦ κράτους Ε. Χασάν βέης καὶ ὁ ἐπὶ τῆς ἐπισπεύσεως τῶν δικῶν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν Ε. Μουμτζά βέης. Μετὰ δύο ἡμέρας ἀφίκετο ἐπίσης ὁ ἐκ τῶν ὑποστρατῆγων τοῦ Γ. Ἐπιτελείου παρὰ τῷ σώματι τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς Ε. Γιουσούφ Κεράν πασᾶς, ὅστις συνηνώθη μετὰ τῶν εἰρημένων ἀνωτέρων λειτουργῶν τῆς Ὑ. Πύλης. Οἱ ἐν λόγῳ ἐξοχώτατοι βεβαίονται ὅτι ἦλθον ἐνταῦθα ὅπως διευκρινήσωσι ζητήματά τινὰ διὰ τὴν ἀπογραφὴν τῶν Βλαχοφύλων χωρίων τοῦ βιλαετίου μ.κ. Καὶ προσεκάλεσαν προῦχοντά τινὰ ἐκ Παλαιοσελίου τοῦ τμήματος Κονίτσης καὶ ἐρώτησαν αὐτὸν ἂν τοὺς ἐβίβασε κανεὶς νὰ καταγραφῶν ὡς Ρούμ, ἢ ὡς Βλάχ, καὶ ποῖαν γλῶσσαν ὁμιλοῦσιν εἰς τὸ χωρίον τῶν ὁ ἐκ Παλαιοσελίου, Παῦλος ὀνόματι, ἀπήντησεν, ὅτι ὁμιλοῦσι γλωσσάριον, τὸ ὅποτον οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει πρὸς τὴν Ρωμανικὴν καὶ ὅτι τὸ Παλαιοσελί καὶ ὅλα τὰ χωρία τῆς Ἡπείρου, ὅπου ὁμιλοῦνται τὰ Κουτσοβλάχικα, εἶνε καὶ θὰ εἶνε πάντοτε ὅπως ἦσαν καὶ ἀπαξιοῦν νὰ τοὺς ὀνομάζωσιν οἱ καλοθεληταὶ τῶν Βλάχων ἢ Ἀρμενίων. Εἰς τὴν ἐρώτησιν δὲ τῶν ἐξοχωτάτων λειτουργῶν τῆς Ὑ. Πύλης πῶς ὀνομάζουσιν ἐαυτοὺς Ρωμηούς, ἀφ' οὗ ἐν τῇ οἰκογενείᾳ τῶν ὁμιλῶν τὸ Κουτσοβλάχικόν ἰδιῶμα καὶ ὅχι τὸ ἑλληνικόν, ἀπήντησεν ὅτι: «καὶ οἱ Τούρκοι Κονίτσης, Ἰωαννίνων, Παραμυθίας, Πάργας, Τρεβενῶν κτλ. ὁμιλοῦν γνήσια ἑλληνικὰ καὶ ὁμῶς δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ ὀνομάζωνται Ἕλληνας...» Ἡ ἀπάντησις αὕτη συνωφρύνει τοὺς ἐξοχωτάτους καὶ δὲν ἠξέουμέν τι ἀπήντησαν οὗτοι.

Ὁ ἐπιστελλὰς ἔλλοιτε εἰς τὴν «Φωνήν», ὅτι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Πάνου Ντεμίρη τοῦ ἐσχάτως ὑπὸ τῶν συντρόφων τοῦ φονευθέντος, δὲν θὰ ἡσυχάσουν ἀλλὰ θὰ ἐκδικήσῃ τοὺς ἀδελφοὺς Τούσια καὶ Ντίνια τοὺς φονεῖς τοῦ ἀρχηγοῦ, φαίνεται ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι δὲν διεψεύσθη. Πράγματι πρὸ ἡμερῶν τρεῖς ἐκ τῆς διαλυθείσης συμμορίας ἐνέκε, γέρων σχεδόν, συμμορίτης Βλάχος ἢ Ἀλ-

Τὰ σκυλλὰ κάθονταν στὴν αὐλὴ ἀλχητῶν
πρὸς τὴ θύρᾳ τοῦ σπιτιοῦ, κι' ὅχι πρὸς
αὐλοθύρᾳ, ὅπως ποῖν νὰ μὴ μέσα ὁ ξένος.
Ὁ ξένος κρέμασε τὴ κατὰβροχ-τὴ κατὰ

των διαφόρων μονών εις τὸ ἐν λόγω ταμεῖον τὸ ὁποῖον θὰ προσέρχεται ἀρωγὸν καὶ διὰ τοῦ ὁποῖου θὰ βελτιωθῇ ὁ κλῆρος.—Τὴν Δευτέραν τὴν 10 1)2 ὥραν π. μ. ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐνώπιον τῆς μεγάλης οἰκείας ἐπιτροπῆς, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ὑποδιοικητοῦ κ. Ι. Εὐταξίου, ἐγένετο ἡ 103 κλήρωσις τοῦ Λαχειοφόρου Δανείου τῶν 60,000,000 φράγκων. Ἐκ τῆς κληρωτικῆς ἐξήχθησαν ὑπὸ κορασίδος τοῦ Ὁρφανοτροφείου οἱ ἀκόλουθοι ἐννέα (9) ἀριθμοὶ κερδῆσαντες τὰ ἐξῆς ποσά :

92,556	φρ. χρ.	100,000
88,920	»	10,000
180,122	»	2,500
135,370	»	2,500
126,422	»	1,000
99,000	»	1,000
135,362	»	1,000
67,785	»	1,000
107,220	»	1,000

Τὰ κερδηθέντα ποσὰ πληρώνονται τὴν 2)15 Ἰουνίου 1906 εἰς φράγκα χρυσὰ ἐπὶ προσαγωγῇ τῶν οἰκείων τίτλων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ὁ ἐκ Σαμαρίνης κ. Ἰω. Λάλας ἠνέωξε ξενονοχοεῖον ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατησίων Ἀριθ. 13 ὑπὸ τὸν τίτλον Ξενοδοχεῖον τὰ Μετέωρα διακρινόμενον διὰ τὴν εὐθηνίαν, πρόθυμον ὑπηρεσίαν καὶ ἀμειψιὸν καθαριότητα, μὲ δωμάτια εἰάερα, εὐήλια καὶ ὑγιεινότερα.

— Οἱ Ἀδελφοὶ Ρέκατα ἐκφράζουσι τὴν ἀπειρον αὐτῶν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς ἰατροὺς κ. κ. Κ. Τσαλαμάχα, Τσιπούρη καὶ Πουλίσην, οἵτινες διὰ τῆς ἐπιμελοῦς αὐτῶν θεραπείας καὶ πολλῶν κόπων ἔσωσαν τὸν ἐν Μετσόβῳ σοβαρῶς ἀσθενήσαντα ἀδελφόν των Ἀπόστολον Ρέκατα, ὅστις νῦν ἀπολαύει πλήρους υγείας πρὸς χαρὰν ὧν τῶν φίλων καὶ συμπατριωτῶν.

— Ἡ ἐφοροεπιτροπεία Τσαρραπλανῶν τοῦ Πιργίου, πρὸς αὔξησιν τῶν πόρων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ταμεῖου παρακαλεῖ τοὺς ἀπανταχοῦ Τσαρραπλανίτας ὅπως, ὡς κατ' ἔτος εἴθισται κατὰ τὴν ἐορτὴν τῶν Θεοφανείων, ἀποστείλῃσιν τὴν συνδρομὴν των, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίῃ τὴν ἡμίσειαν λίραν.

— Ἀφίκετο ἐκ Μαντζουρίας ὁ κ. Φίλιππος Βαντέρας καὶ ἐνεχώρησε δι' Ἀρτοίσαν.

— Ἀνεχώρησε διὰ Σέρρας ὁ ἐκ Κάτω Σουδενῶν κ. Δημήτριος Γκράτζιος διδάκτωρ τῆς Νομικῆς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰωαννίνων ὁ κ. Γεωργ. Κουντούρης καὶ ἀνεχώρησε διὰ Θεσσαλίαν καὶ ὁ κ. Σπύρος Παράσχης, ὅστις ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην.

— Ὁ ἐξ Ἰωαννίνων κ. Γεωργ. Βηλαράς, ὁ ἐκ Καλωτῆς κ. Κωνσταντῖνος Βίκας καὶ ὁ ἐκ Τσαρτίσανης κ. Γεωρ. Ρώσσης ὑποστάντες τὰς ἐπὶ διδακτορίᾳ ἐξε-

τάσεις των ἐνώπιον τῶν Καθηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς μετὰ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν ἀνηγγορεύθησαν διδάκτορες τυχόντες τοῦ βαθμοῦ «λίαν καλῶς» τὰ ἐγκάρδια ἡμῶν συγχαρητήρια.

— Ὁ κ. Χ. Αἰῆτος ἐξ Ἀργυροκάστρου, ὑποστὰς τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ ἐξετάσεις ἐν τῇ Φαρμακευτικῇ Σχολῇ τοῦ Ἑθν. Πανεπιστημίου ἀνηγγορεύθη διδάκτωρ μὲ τὸν βαθμὸν «λίαν καλῶς» δεχθεὶς τὰ συγχαρητήρια τῶν παρισταμένων. Εὐχόμεθα αὐτῷ εὐδοκίμῃσιν καὶ ἐν τῷ πρακτικῷ σταδίῳ.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΡΩΜΗ, 20 Δεκεμβρίου.—Εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Ἰταλίας» τηλεγραφεῖται ἐκ Χανίων τῆς Κρήτης, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Γεώργιος ἀνεχώρησε μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ εἰς Ἀθήνας διὰ νὰ μὴ ἐπιστρέψῃ πλέον. Θεωρεῖται δὲ λίαν πιθανὸν μεταξύ τῶν ξένων ἐν Χανίοις κύκλων, ὅτι τὸν Ὑπατον Ἀρμοστὴν παραιτούμενον θ' ἀντικαταστήσουν αἱ Δυνάμεις διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Πρίγκιπος Νικολάου.

— Ἐκ Θεσσαλονίκης ἀναγγέλλονται ὅτι εἰς τὸ Ντεμιρ-Χισάρ ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν Ἀρχῶν βουλγαρικὸν ἐργοστάσιον βομβῶν καὶ ἄλλων ἐκρηκτικῶν ὕλων. Ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ εὐρέθησαν ἔτοιμοι παρεσκευασμένοι 200 βόμβαι διαφόρων διαστάσεων, ἄλλαι δὲ 300 ἦσαν ὑπὸ κατασκευῇ. Ἐπίσης εὐρέθησαν καὶ μεγάλοι ποσότητες φυσιγγίων καὶ ἄλλων πολεμικῶν εἰδῶν.

Τὰ πολεμειόδια κατεσχέθησαν αἱ δὲ βόμβαι κατεστράφησαν. Ἡ ἀστυνομία φρουρεῖ αὐστηρότατα τὴν Βουλγαρικὴν συνοικίαν τοῦ Ντεμιρ-Χισάρ.

ΡΩΜΗ, Τετάρτη 21 Δεκεμβρίου.—Ἀγγέλλεται ἐκ Σόφιας ὅτι ἡ Βουλγαρικὴ Βουλὴ ἐψηφίσε χθὲς τὴν ἐσπέραν εἰς πρώτην ἀνάγνωσιν τὴν μετὰ τῆς Σερβίας συνεννόησιν τὴν ὑποβληθεῖσαν ὑπὸ τὸν τύπον συμβάσεως περὶ τελωνιακῆς ἐνώσεως. Προξενεῖ ἐντύπωσιν ἡ ὁμοφωνία μὲ τὴν ὁποίαν ἡ Βουλὴ ἀνευ πολλῶν συζητήσεων προέβη εἰς τὴν ψήφισιν τῆς ἐν λόγω συμβάσεως.

Τηλεγραφήματα ἐκ Βουκουρεστίου ἀγγέλλουν ὅτι χθὲς διενεμήθη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως «Πρατὶν Βίβλος» περιέχουσα πλεῖστα ἐγγράφα συναφῆ πρὸς τὴν Ἑλληνοβουλγαρικὴν ρῆξιν καὶ τὰ αἰτία τὰ προκαλέσαντα αὐτήν—τὰς δὲ δὴθεν διπλοῦν καταθέσεις τῶν Ρουμανιζόντων Κουτοβλάχων ἐν Μακεδονίᾳ.

Αἱ εἰδήσεις τῆς σήμερον πρωίας ἐκ Ρωσσίας ἀναφέρουν ὅτι εἰς Ρίγα μία συνάθροις 300 ἐργατῶν προσέβαλε ἀπόσπασμα δρογόνων καὶ ἐφόρυσεν ἑνδεκα, ἐπλήρωσε δὲ δεκατέσσαρας. Οἱ δρογόνοι ἀντεπιτεθέντες ἐφόρυσαν ὀκτὼ ἐκ τῶν διαδιδλωτῶν. Ὁ στρατὸς τῆς φρουρᾶς ἀποσταλεὶς εἰς ἐπικουρίαν συνέλαβε τοὺς ἐπιτεθέντας καὶ κατέσχε τὰ ὄπλα των.

Ἐν Βουκουρεστίῳ 10)23 Δεκεμβρίου 1905

Ἀξιότιμε Κύριε,

Ἀνέγνωμεν εἰς τὴν καλὴν ὁμῶν ἐφημερίδα, ὅτι καλὴ καὶ ὀφραὴ κόρη ἐξ Ἰωαννίνων, χρεῖζε τῆς συνδρομῆς τῶν φιλοφρόνων ὑπὲρ τῆς ἀποκαταστάσεώς της.

Ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ μας νὰ συντελέσωμεν, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον εἰς τοῦτο, Σὺς ἐμβάζομεν ἐγκλειστώς τῆς παρούσης μας, ἐκ τῶν μικρῶν οἰκονομιῶν μας, δραχμὰς πενήκοντα (50) καὶ Σὺς παρακαλοῦμεν πολλῶς θελήσῃτε καὶ διαθέσῃτε τὸν ὀβολόν μας ὑπὲρ τῆς καλῆς καὶ ὀφραῆς αὐτῆς κόρης· εἴτε πρὸς ἀγορὰν ἀσποροῦχων, εἴτε ἄλλου τινὸς ποῦ ἔχει περισσώτεράν ἀνάγκην.

Μετὰ πολλῆς ὑπολήψεως

Τὰ τέκνα Ἡπειρώτου

Σημ. «Φωνῆς Ἡπειρώτου». Τὸ ἄνω ποσὸν τῶν 50 δραχμ. ληφθὲν παρεδόθη εἰς τὴν ὀφραὴν κόρην καὶ ἐρησάμευσε πρὸς ἀγορὰν ἀντικειμένων πρώτης οἰκτικῆς ἀνάγκης. Δυπούμεθα μόνον, ὅτι οἱ εὐγενεῖς πατριῶται δὲν ἐδήλωσαν ἡμῖν τὸ ὄνομα αὐτῶν ὅπως λάβωσι τὰ εὐχαριστήρια καὶ τῆς εὐνογετηθείσης. Ἐν τούτοις ἡμεῖς ἀποστέλλομεν, εἰς τοὺς φιλοφρόνους τούτους καὶ εὐγενεῖς τὰ αἰσθητά πατριώτας, ἐγκάρδια συγχαρητήρια, διότι συνεκινήθησαν εἰς τὴν ἀπευθυθεῖσαν ἐκκλησίαν· εὐχόμεθα δὲ ὅπως ὁ Ὑψίστος πολλαπλασιάσῃ τὸν ὀβολόν, ὃν κατὰ τὰς ἐντολάς Του διέσθησαν.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1873
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων)πόλει

Ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Βόλῳ

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ.—Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ.—Ἐξπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φοτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τοξευμένων λογαριασμῶν.—Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμῶν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς τραπεζογραμμάτια πληρώνουσα τόκον:	εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
	μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1/4 ο/ο
	» ἑξῆς » 3 1/2 ο/ο
	» ἐν ἔτος 4 ο/ο
	» δύο ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο/ο

Πόλησις Λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο/ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲς μηνιαίαν πενταδράχμιον δόσει καὶ μὲ προαχρότητα ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὀλοκλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως.

του, ἔβγαλε τὰ μουσκεμένα τσαρούχια του, ζεζώστηκε τὸ ἀρματωμένο σελάχι του καὶ τὸ ἀπόθεκε σὲ μιὰ σκαλοφρύδα, τίναξε τὴ φουστανέλλα του, καὶ κάθησε στὸ πλάγι τοῦ γέρου, στὸ τραπέζι, κι' ἄρχισε νὰ τρώγῃ λέγοντας :

— Καλῶς σὰς βοήθα στὸ σπίτι σας, νὰ ζήσετε, κι' ἂν ἔχετε ξενιτεμένο, νὰ τὸν καλοδεχτήτε...

— Καλῶς ὦρισες—τοῦ ἀπολογήθηκε ὁ γέρος—νὰ πῆς καλὰ στὸ σπίτι σου, καὶ νὰ βρῆς καὶ τοὺς δικούς σου καλὰ.

Ὁ Τουρκαρβατὶτης ἄρχισε νὰ τρώγῃ, σὰ λιμασμένο θερίδι, ἀλλὰ τ' αὐλίσκυλλα τόσο πλεῖστον ἀληχτοῦσαν στήν ἀπὸ μέσα τὴ θύρα.

— Μπα, ποῦ νὰ σὰς μᾶσῃ ἡ λύσσα!—(Ἐφώτισε ὁ γέρος, κ' ὕστερα, γυρίζοντας πρὸς τὸν ὑπνῆρτη, τοῦ εἶπε:)

— Τί ἔχουν αὐτὰ τὰ σκυλλιά ἀπόψε καὶ κόβονται ἔτσι; Αὐτὰ κάνουν σὰ νὰ μπῆκε λύκος στὸ σπίτι...

Κι' ἐπειδὴ ἡ παρομοίωση μποροῦσε νὰ παρῇ ἀπὸ τὸν ξένο γιὰ προσβολή, τοῦ εἶπε :

— Μὲ συγχωρεῖς, ἀγᾶ μου, δὲν ἐννοῶ τὴν ἀφεντιά σου... ὁ λόγος τὸ ἔφερε.

Ὑστερα βγῆκε ὅζω στήν κρεβάτια, κι' ἀπὸ τὸν ἐξώστη μάλωσε τὰ σκυλλιά, γιὰ νὰ σωπάσουν :

— Σοῦτ! παλιόσκυλλα! σοῦτ! σοῦτ! σοῦτ!

Ἀλλὰ ποῦ ν' ἀκούσουν τὰ σκυλλιά! Τότε ὁ γέρος κατέβηκε στήν αὐλὴ μ' ἓνα ραβδί καὶ τὰ χτύπησε καὶ τᾶδωξε ἀπὸ τὴ θύρα κι' ἔτσι ἔπαψαν ν' ἀληχτοῦν στήν ἀπὸ μέσα θύρα, ἀλλὰ κι' ἐκεῖ ποῦ πῆγαν, στήν ἄλλη ἄκρῃ τῆς αὐλῆς,

ὅλο καὶ γκρίνιαζαν.

Δὲ χρειάστηκε νὰ βάλουν, ἢ νὰ εἰτοιμάσουν ἄλλο φαγητό, ὅ,τι εἶχανε στὸ τραπέζι γιὰ νὰ φάγῃ ἡ οἰκογένεια, ἔφτανε καὶ παράφτανε.

Ὑστερα ἀπὸ τὸ φαγητὸ ἡ ψυχοπαῖδα σήκωσε τὸ τραπέζι, ὁ ὑπνῆρτης σκούπισε τὰς τριμμόφυχες, κι' ἡ νοικοκυρὰ καλονύχτισε καὶ τραβήχτηκε μὲ τὰ παιδιὰ τῆς στὸ δωμάτιο τῆς νὰ κοιμηθῇ, κι' ἔμειναν γιὰ μιὰ στιγμὴ ὁ γέρος μὲ τὸν ξένο μόνον. Ὁ ξένος εἶπε στὸ γέρο :

— Ἦθελα νὰ μείνωμε μόνον.... Ἐγὼ νὰ σοῦ ξεμυστηρεῖω.

Ἀκούοντας αὐτὰ ὁ γεροντοκύριος, φώναξε γιὰ νὰ τὸν ἀκούσουν ὁ ὑπνῆρτης κ' ἡ ψυχοπαῖδα, ποῦ εἶχανε στήν κρεβάτια :

— Νὰ μὴ μπῇ κανένας μέσα, χωρὶς νὰ πάρῃ ἄδεια.

Ὑστερα γύρισε πρὸς τὸν ξένο καὶ τοῦ εἶπε :

— Τώρα πέ μου τὸ μυστικόν σου....

— Εἴμαι, ποῦ λές, κακὸς ἀνθρωπος....

—

— Εἴμαι φονιάς!... Εἴμαι ληστής!....

— Φονιάς καὶ ληστής; Ἀς εἶσαι, ὅ,τι κι' ἂν εἶσαι! Ἡ σκεπὴ τοῦ σπιτιοῦ μου εἶναι μικρὸς οὐρανός...σκεπάζει καὶ καλοδὲ καὶ κακούς...

— ... Μὲ κυνηγοῦν οἱ παγᾶνες...

— Ἀς σὲ κυνηγοῦν...

— ... Πολέμησα τρεῖς ὄρες... Μὰς εἶχαν περικυκλωμένους. Ἀπὸ τρεῖς μεριές ὁ στρατός

κι' ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴ μεριὰ τὸ ποτάμι, ὁ Καλαμάς. Σκοτώθηκαν καὶ λαθώθηκαν οἱ συντρόφοί μου. Ἐγὼ μόνος εἴμουν ἄγρυγτος ἀπὸ βόλι, δὲ θὰ γλύτωνα ὅμως, ἂν στεκόμουν λίγο ἀκόμα.

Ἄν δὲ μὲ σκοτόνανε, θὰ μὲ πιάνανε ζωντανό, σὰν τὸ ποντίκι. Τί νὰ κάνω; Μπρὸς βαθὺ καὶ πίσω ρέμα. Τὸ ἀδιάβατο καὶ θολὸ ποτάμι, ποῦ κυλοῦσε τ' ἄγρια νερά του μ' ἓνα φοβερὸ βουητό, μοῦ φάνηκε σπλαχνικώτερο καὶ ἡμερώτερο ἀπὸ τ' ἀσπλαχνὰ καὶ ἄγρια πρόσωπα τῶν στρατιωτῶν, ποῦ ἤθελαν νὰ μοῦ ἀρπάξουν τὴ ζωὴ καὶ νὰ μοῦ τὴ σῇσουν σὰν κερὶ. Τί νὰ κάνω; Πῶς νὰ γλυτώσω; Μιὰ καὶ δύο κλειψὲς τὰ μάτια μου καὶ ρίχνουμαι μέσα στὸ ποτάμι. Ἀλλὰ γιὰ τὴν καλὴ μου τύχῃ κρατήθηκα στὴ ντιχλωσιὰ ἐνὸς χοντροῦ πλατάνου. Ὁ πλατάνος αὐτὸς εἶχε τὸν κορμὸ τοῦ κούφιο, ὅπως ὅλα τὰ χονδρὰ πλατάνια, καὶ στὴ στιγμὴ χῶνομε μέσα στήν κουφάλα. Οἱ στρατιῶτες, ποῦ μὲ κιντύνευαν, νόμισαν πῶς ἔπεσα ἀλλήνῃ στὸ ποτάμι, κ' ἔτρεξαν στήν ἀκραποταμιὰ γιὰ νὰ μὲ πιάσουν, κι' ἐπειδὴ δὲ μ' εἶδαν νὰ μὲ σέρνῃ τὸ ποτάμι, πίστεψαν ὅτι μ' εἶχε παρὰσούρει πολὺ καὶ τραβήσαν τὸν κατήφορο. Τὸς ἐβλεπα νὰ ψάχνουν καὶ νὰ παρτήρουν τὴν ἀκραποταμιὰ ἀπὸ μιὰ τρύπα τῆς κουφάλας. Τέλος ἀπελπίστηκαν κι' ἀπομακρύνθηκαν, φέρνοντας μαζί τους τοὺς συντρόφους μου, ἄλλους σκοτωμένους, κι' ἄλλους λαθωμένους. Ἐμείνα ὅλη τὴν ἡμέρα μέσα στήν κουφάλα. Ἄμα νύχτωσε βγῆκα ὅζω καὶ τραβήσα σ' ἓνα μαντρί. Ἐκεῖ πέρασα τὴ νύχτα, ἀλλὰ δὲ μποροῦσα νὰ μείνω πλεῖστον, γιὰτὶ δὲν εἶχα ἐμπιστοσύνη στὸν πιστικό. Πρῶτ-πρῶτ ἔφυγα, λημέριασα σ' ἓνα σῦδεντρο, καὶ κατὰ τὸ δειλινὸ τραβήσα γιὰ ἐδῶ, νὰ φάγω, νὰ πάρω καὶ λίγο ψωμί μαζί μου καὶ νὰ φύγω.

(Ἀκολουθεῖ)